

montagne...

montagne rösa pàlido
a 'mpituràrme 'l cör
e cime 'nfioramàde
da 'n bèl slusór de néo

salade rógie ai oci
pensar giornade vöide
ma 'n sbrèc' davèrge 'l ciel
dal sol caréza tébia

l'èi gialda néta, tèndra
gh'è 'n fior lilà che ciùta
e cia?che séche 'ntorn
giàga par 'n oselét

pò 'l cròz che 'l cròda 'mpè
sfondà 'n de 'l lac' de arzènt
coi pèi toncadi 'n font
al fresc' dal sol che stiza

'na truta la me varda
come che fu? a 'n ors
dré 'n sa? a scòndiléoro
'ndé 'n slinc' pù 'mprè?a sguèlta

el bróa de 'n viver dolc'
quel formigàr che sbrìgola
tut quònt che tase cèt
co?in a 'n sogno vér

quél vert e azür slusènt
pa?ion, brèghel de vita
la?a 'n sfrizon che slànega
cavic' 'nfrizà 'ndel pèt

rèsta 'mbusà par ultim
quel fior na?ù spavènt
lagrima al sòn che arìva
soliènt sul sgrèben, ért

Giuliano